

תת"ע 9233/05/23 - חמודה סלמאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9233-05-23 מדינת ישראל נ' חמודה סלמאן
תיק חיצוני: 90520698169

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	חמודה סלמאן
נגד	
משיבים	מדינת ישראל
החלטה	

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 11.6.23.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 קורקוס נ' מדינת ישראל, 12.9.23, פסקה 6); ומן הטעם שהוגשה באיחור.

המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 2.7.23; ויפוי כח הוגש בתיק ביום 3.8.23; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה (ביום 4.9.23) באיחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שמאישור המסירה בתיק בית המשפט (וכולל את מספר הדו"ח, שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו כולל ת.ד., וכן סטטוס המסירה, חתימת עובד הדואר ותאריך המסירה) עולה, כי הזמנה לדין נשלחה למבקש וחזרה בציון 'לא נדרש'; והמבקש לא הוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות

שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה, ולא הציג כל ראיה שיש בה כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל**).

וטענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ולא תתקבלנה אמירות מסוג זה אם נטענו בעלמא וללא כל תימוכין (ראו בסעיפים 34-35 לפסק הדין בענין סאלם; רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018).

נקבע, כי "משמעות אישור מסירה בו מצוין כי הדואר "לא נדרש", כשמה כן היא, שהמערער לא ניגש לדואר ולמעשה **נמנע מלדרוש את הדו"ח** שנשלח אליו בדואר רשום. מכאן, הנטל עובר למערער להראות כי מחדלו אינו תוצאה של הימנעות מכוונת, אלא כי מדובר **בסיבות שאינן תלויות בו**". (עפת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 7);

ובעניינינו, המבקש לא בירר את נסיבות מסירת הדו"ח, ואף לא פנה לסניף הדואר לבירור טענתו, ולפיכך, יש לראותו כמי שקיבל את ההזמנה לדין.

"משמעות קבלת עמדת המבקש היא ביטול בפועל של "חזקת המסירה" כל אימת שבעל דין מצהיר - בלי תמיכה ראייתית נוספת - כי החזקה לא התקיימה בעניינו." (רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)).

לפיכך, המבקש לא עמד בנטל ההוכחה המוטל על כתפיו, וניתן היה לדון אותו בהיעדרו (עפת (מחוזי חיפה) 27178-02-19 **מאהר נ' מדינת ישראל**, 21.2.19; עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל**; ועפ"ת (מחוזי חי') 21632-09-11 **מוחמד מצאלחה נ' מדינת ישראל**).

באשר לתנאי השני - הבקשה אף אינה מעלה נימוקים ממשיים לעיוות דין, שכן בפסיקה נקבע, כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב כדי לבסס חשש לעיוות דין ולהצדיק הארכת מועד להישפט (עפ"ת (מחוזי חיפה) 49911-01-23 **לינביץ נ' מדינת ישראל**, 2.3.23; עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 10; עפ"ת (מחוזי חיפה) 46019-03-22 **פואז נ' מדינת ישראל**, 26.4.22; עפ"ת (מחוזי נצרת) 68365-12-18 **אבו תאיה נ' מדינת ישראל**, 2.7.19); והדברים יפים גם לעניין בקשה לביטול פסק דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"ד, 10 אוקטובר 2023, בהעדר
הצדדים.